

faa let' vildledende, naar man vil høre efter de Udtalelser, som fremkomme fra Ens nærmeste Kreds. Jeg har i mange Aar beffjæftiget mig med Fiskerifager uden derfor at være praktisk sagkyndig, men jeg har nu fuldstændig faaet Dinene op for, at, naar man ikke vil vildledes, skal man ikke tage Hensyn til enkelte Udtalelser, men man maa høre Udtalelser fra Fiskerne hele Fjorden over. Dette tror jeg ikke, det ærede Medlem har gjort, men han har derimod holdt sig til ensidige Udtalelser, og det maa være Grunden til, at han stiller sig til Sagen saaledes, som han gjør. — Med Hensyn til Lovforslaget, som det foreligger, er jeg i det Væsenlige enig med det ærede Medlem, som først havde Ordet; men jeg vil dog ikke undlade at udtale, at det forekommer mig, at der ved den Forandring, som nu er foretagen i Lovforslaget ved tredie Behandling i Folkethinget, dog ogsaa er kommen en Bestemmelse ind, som ikke kan anses for skadelig, saaledes betragter jeg nemlig den Forandring, der er foregaaet i § 1, hvorved April Maaned er medtagen under det Forbud, der er nedlagt. Det har ikke faa meget at sige, om Sommermaanederne medtages til Fredning af Fisk eller ikke; i Juni, Juli og August benyttes Fiskeriet ikke saameget, men det er Foraar og Efteraar, der er Spørgsmaal om, og her mener jeg da, det Høje vilde være aldeles forfælellet, hvis vi ikke gjenoptage September Maaned; men samtidig hermed vil jeg fastholde, at vi tillige beholde April Maaned. — Hvad angaar Lovforslagets § 2, saa indeholder den ganske vist ogsaa en Indskrænkning, ikke i Tiden; men i den Frihed, der i 1867 blev givet med Hensyn til de tidligere laasede Bænde. Dengang man havde disse laasede Bænde — og jeg skal paatage mig det Ansvar, der kan hvile paa mig for deres Nabning —, da saae man ikke tilstrækkelig paa det Forbelagte ved dem, men først da de vare blevne lukkede op, fik man Die for, hvad Betydning de havde, og det viste sig navnlig da, at de saakaldte laasede Bænde vare i langt højere Grad, end man nogenstunde havde tænkt sig det, blevne dækkede med Grøde paa Bunden, og det er egentlig det, der er Hovedsagen, naar man taler om at bevare Fiskeyngelen. Det er me-

get rigtigt, som den ærede sidste Taler udtalte, at man ikke tager nogen Yngel af Alal i Flynder-snorvaad, men alligevel er Flynder-snorvaad et af det Slags Fiskeredstaber, der gjør den allerstørste Skade, idet det nemlig ødelægger Grøden paa Fjordens Bund. Det tjener til vor Undskyldning, kan jeg sige, naar vi have anbefalet at give Frihed til at benytte Flynder-snorvaad, at dette den Gang ikke var saameget kjendt og brugt; men netop nu, da det er blevet frigivet, har det udbredt sig i en meget betydelig Grad. Der er en anden Omstændighed, der mere nu end tidligere taler for igjen at lukke de laasede Bænde, og det er, at Østersfangsten siden den Tid er bleven saa stærkt udbredt i Limfjorden. Det er ganske vist, at Østersfiskeren ikke skraber efter Østers, hvor Fjordens Bund er belagt med Grøde, men da Østersfiskeren kaster sit Garn saaledes, at det slæber bagefter Baaden, og det paa en lang Strækning, saa er det en Selvsølge, at Jernskraberens oftere støder an imod flere af de bevoxede Steder, hvorved Ynglen borttages. Jeg skal derfor anbefale, at man vedtager Forslaget, saaledes som af den første ærede Taler er udtalt, dog med den Forandring, at man bibeholder April Maaned.

Judenrigsministeren: Jeg tror, at de ærede Talere, der have havt Ordet, have fuldstændig Ret i, at disse Limfjordsfager ere vanskelige og tilbels ikke morsomme, fordi man, som sagt, paa alle Steder mangler den fornødne Sagkundskab og dernæst har at kæmpe med de forffjellige Interesser, der komme frem og gjøre sig gjældende paa een Maade paa eet Sted og paa en anden Maade paa et andet Sted. Naar den ærede Landssthingsmand for 8de Kreds (Brindt-Seidelin) imidlertid har villet sige, at dette Lovforslag ikke var vel forberedt eller vel motiveret, da maa han tilgive mig, naar jeg nedlægger en bestemt Indsigelse derimod. Der er meget faa Lovforslag, der forelægges det høje Thing med saadanne Underfølgelser som netop dette. Netop de Betragtninger, som det ærede Medlem søgte at gjøre gjældende, vare meget levende tilstede i Ministeriet, og man trykkede sig ogsaa derved at komme med et Lovforslag saa kort efter, at